

FOA afd. 1's ordinære generalforsamling d. 15. april 1997, kl. 18.00, Amager Selskabslokaler.

Referat:

Formand Dennis Kristensen bød velkommen, og måtte meddele at generalforsamlingsindkaldelsen er kommet ud med een til 3 dages forsinkelse hos de enkelte medlemmer. Forsinkelsen skyldes primært problemer med postvæsenet. Det blev oplyst at repræsentantskabet af denne grund havde flyttet tidsfristerne for indkomne forslag een uge. De kommende dirigenter blev bedt om at få afklaret om forsamlingen vil godkende generalforsamlingens lovlighed og beslutningsdygtighed.

Dennis oplyste om en lidt anderledes måde at afvikle generalforsamlingen på, og gav nogle praktiske oplysninger, herefter gik man over til dagsordenens pkt. 1, valg af dirigenter.

Pkt. 1. Valg af dirigenter.

Repræsentantskabet anbefalede at forsamlingen valgte de to dirigenter der bragte os igennem den forrige generalforsamling.

Foreslået blev. Gert Knudsen fra KSO og Vagn Nielsen fra branche 9.

Der var ikke andre kandidater, hvorfor begge blev enstemmigt valgt.

Dirigenterne lagde op til forsamlingen at godkende lovligheden med de faldne forklaringer.

Det blev enstemmigt besluttet at godkende generalforsamlingens lovlighed.

Dirigenterne startede med at få godkendt dagsordenen, hvilket den blev.

Der blev udleveret forslag til dagsorden, regnskab og regnskabsforklaring, forslag til handlingsplan 1997 - 1998 samt forslag til ændring af afdelingens love, til generalforsamlingens deltagere af adgangskontrollanterne.

Pkt. 2. Repræsentantskabets beretning, den udsendte skriftlige og den mundtligt aflagte.

Den skriftlige beretning var forlods udsendt i Etteren nr. 1, 1997.

Dennis Kristensen aflagde den mundtlige, korte beretning:

Repræsentantskabet afsluttede den mundtlige beretning til afdelingens første ordinære generalforsamling i april 1996 med følgende bemærkninger:

“En lang og omfattende beretning. Fra og med næste års generalforsamling vil der være udsendt en skriftlig beretning.

Det kunne give grundlag for overvejelser dels om, hvor vægten på generalforsamlingen skal lægges - arbejdet i den afsluttede generalforsamlingsperiode eller på arbejdet i den kommende periode - og dels om, hvordan form og indhold i en mundtlig beretning fremtidig skal være.

Det kunne med andre ord være en tanke værd, om vi skal eksperimentere med beretningens form.”

I forberedelsen af denne generalforsamling har repræsentantskabet arbejdet videre med denne tanke.

Som det fremgår af det skriftlige materiale til generalforsamlingen, og som jeg omtalte det under velkomsten, lægger repræsentantskabet op til, at der ikke aflægges en egentlig mundtlig beretning over generalforsamlingsperiodens forløb.

Der er i stedet udarbejdet en relativt omfattende skriftlig beretning, som gennemgår afdelingens virksomhed på de væsentligste områder i perioden. Den skriftlige beretning er udsendt til samtlige medlemmer med "Etteren" nr. 1 / 97. Et sigte med denne form for aflæggelse af repræsentantskabets beretning er at søge at forskyde vægten i generalforsamlingens drøftelser fra fortiden og over mod fremtiden.

Det er tillige årsagen til, at repræsentantskabet har sat en tema-drøftelse på dagsordenen med titlen "**Hvor bevæger FOA 1 sig hen i fremtiden?**"

Denne mundtlige beretning vil derfor kun beskæftige sig med de væsentligste begivenheder, siden den skriftlige beretning gik i trykken.

KTO- og H:S forligene 1997.

Overenskomstforliget i kommuner og amter - det såkaldte KTO-forlig - som blev indgået 27. februar 1997, har været udførligt gennemgået dels i "Etteren" nr. 1, / 97, dels i nr. 6 af afdelingens overenskomstorientering, som er udsendt til samtlige tillidsrepræsentanter, samarbejdsudvalgsmedlemmer og sikkerhedsrepræsentanter og dels i det materiale, som netop er udsendt fra forbundet med stemmesedler til urafstemningen om forliget.

På denne baggrund er det ikke tanken her i den mundtlige beretning at gå i detaljer om alle elementer i forliget.

I stedet vil jeg på repræsentantskabets vegne søge først og fremmest at beskæftige mig med de mere langsigtede virkninger af forskellige dele af forliget.

Hovedstadens sygehusfællesskab.

Indledningsvis er der dog først grund til at nævne, at KTO-forliget for de ansatte i kommuner og amter i forhold til de store linier er identisk med det forlig for ansatte ved H:S, som blev indgået 17. marts 1997.

Derfor vil jeg i det efterfølgende tale om såvel KTO-forliget som H:S forliget under ét.

Overenskomstforliget afspejler for så vidt nøje forspillet til overenskomstforhandlingerne.

Generalforsamlingen 1996.

I repræsentantskabets mundtlige beretning til generalforsamlingen i 1996 forsøgte vi at spå lidt om forløbet af overenskomstfornyelsen i 1997:

" På baggrund af sygeplejerske- og laborantkonflikterne vil det næppe være helt forkert at gætte på, at indplaceringen af faggrupper i lønsystemet i forhold til andre faggrupper vil få en central placering i debatterne forud for overenskomstfornyelsen i 1997.

Samtidigt vil det næppe heller være helt forkert at gætte på, at de nuværende automatiske anciennitetsstigninger vil få en central placering i forhandlingsforløbet."

Spådommen ramte ikke helt ved siden af.

Sygeplejerskekrav og nye lønformer.

Dagsordenen for forhandlingerne blev således i høj grad sat af uenigheden på lønmodtagersiden med **sygeplejerskers** og andres krav om denne gang at opnå en markant højere lønindplacering og de kommunale arbejdsgiverens krav om at få indført et nyt lønsystem uden automatiske anciennitetsstigninger i den kommunale sektor - det der siden er blevet kendt som såkaldt **nye lønformer**.

I løbet af efteråret 1996 var der på baggrund af de meget markante udmeldinger fra først og fremmest sygeplejersker, lærere og pædagoger i perioder tvivl om, hvorvidt det fælles forhandlingssamarbejde **Kommunale tjenestemænd og overenskomstansatte (KTO)** overhovedet ville kunne overleve overenskomstfornyelsen 1997.

Og det interne slagsmål kom for alvor frem i lyset, da overenskomstparterne ved det første forhandlingsmøde i januar 1997 afsatte forskellige puljer til anvendelse ved forhandlingerne om de specielle krav til den enkelte overenskomst og aftale udbygning af de nye pensionsordninger til 12%-ordninger.

På dette tidspunkt var det mere end blot tvivlsomt om der ville kunne indgås et samlet KTO.forlig for alle kommunalt ansatte.

Det lykkedes sygeplejerskerne at opnå en ganske betydelig solidaritet fra de øvrige forbund, da disse puljemidler efterfølgende skulle fordeles på lønmodtagersiden.

Ved de efterfølgende forhandlingsmøder blev der indgået delforlig om blandt andet:

*generelle lønstigninger

*lavtlønsprojekt

*ændring af lønsystemet og afvikling af stedtillægsordningen

*fortsættelse og udbygning af den decentrale løn

*indgåelse af rammeaftale om nye lønformer

samt en lang række andre elementer.

Når overenskomstforliget skal vurderes vil det være naturligt at kigge på den samlede **ramme**.

Den samlede ramme for forliget udgør **4,25%** af de kommunalt ansattes lønsum, hvilket vil sige, at alle elementer i forliget tilsammen vil koste arbejdsgiverne en forøgelse af lønomkostningerne m.v. med 4,25%.

På H:S området er forliget en anelse dyrere, fordi de relativt dyrere løsninger for sygehusgrupperne slår kraftigere igennem her end på det øvrige blandede kommunale område.

Hermed er forligets ramme den største, der er opnået ved overenskomstforhandlingerne de sidste 10 år.

Dermed tæller **overenskomstrammen** absolut på **plussiden**, når det samlede forlig skal vurderes.

På samme måde forholder det sig med de direkte aftalte generelle lønstigninger, som over hele overenskomstperioden udgør 2.95%.

Vi skal således ganske mange overenskomstperioder tilbage for at finde generelle lønstigninger af denne størrelse - vel at mærke stigninger i en periode med en meget lav inflation, det vil sige en periode, hvor priserne kun stiger langsomt.

Derfor må også de aftalte **generelle lønstigninger** regnes med på **plussiden**.

Som et led i fordelingen af det samlede overenskomstresultat mellem højere og lavere lønnede grupper indeholder forliget et såkaldt **lavtlønsprojekt**, som sikrer de kommunalt ansatte, der er aflønnet efter skalatrinene 10, 11, 12, 13, 14, 15 og 16 en ekstraordinær varig lønstigning.

I kraft af, at lavtlønsprojektet først starter med skalatrin 10, får FOA's lavest lønnede faggruppe **piccoliner og piccoloer** ikke del i de ekstraordinære lønstigninger, hvilket absolut må betragtes som en alvorlig skønhedsfejl på **lavtlønsprojektet**, som ellers må medregnes på forligets **plusside**.

Forliget indeholder en omlægning af lønsystemet, der sigter på at afvikle den hidtidige **stedtillægsordning**.

Stedtillægsordningen medfører, at aflønningen på det samme skalatrin varierer i landet med udgangspunkt i objektive målinger af en række elementer i de lokale leveomkostninger.

Omlægningen medfører en fastfrysning af den nuværende forskel i kroner og ører med den konsekvens, at lønforskellene med tiden mindskes.

Da denne lønudligning sker på hovedstadsområdets bekostning, må omlægningen set med vore øjne føres på forligets **minusside**.

Den **decentrale løn** overlevede også denne overenskomstfornyelse.

Og ikke alene overlevede ordningen. Den bliver også tilført flere midler.

Selvom der nu er indbygget en pligt for kommuner og amter til at anvende minimum 0,5% af de ansattes lønsum til aftaler om decentral løn, og selvom FOA-grupperne nu må formodes at få bedre adgang til denne lokale pengekasse, når nogle af de tidligere topscorere som HK'ere og sygeplejersker overgår til nye lønformer og derfor ikke længere har adgang til decentral løn, så tæller den decentrale løn absolut med på **minussiden**.

Forligets ubestridt mest omdiskuterede element er rammeaftalen om nye **lønformer**.

Med rammeaftalen er der åbnet op for, at det enkelte forbund kan indgå aftale om at omlægge den enkelte overenskomst fra det nuværende lønsystem med ancienitetsprincippet som grundlag for **automatiske lønstigninger** til en ny form for løndannelse med mulighed for decentrale forhandlinger om **funktionsløn** og **kvalifikationsløn** som overbygning på en centralt aftalt **grundløn**.

De grupper der overgår til nye lønformer, er ikke sikret en bestemt pulje til de decentrale forhandlinger.

De nye lønformer åbner op for en decentralisering af det hidtidige stærkt centraliserede forhandlingssystem i den kommunale sektor med mulighed for lokal lønkamp, som isoleret set peger i den rigtige retning.

Således som ordningen er udformet, peger den imidlertid i retning af de dårlige erfaringer med den decentrale løn, som de store basisgrupper - herunder mange af FOA's grupper, - har indhentet med den decentrale løn.

For leder- og arbejdsledergrupper- herunder også medlemsgrupper i FOA 1 - er der imidlertid indlysende grunde til at overgå til nye lønformer.

Hertil kommer, at den opdeling af det kommunale arbejdsmarked med grupper på nye lønformer og grupper på det hidtidige lønsystem med løntrin og anciennitetsstigninger meget nemt kan føre til, at de grupper, som forbliver på det nuværende lønsystem kommer i klemme ved de fremtidige overenskomstfornyelser.

Også af den grund hørere de nye lønformer til på **minussiden**.

Som det er fremgået har repræsentantskabet anlagt en nuanceret vurdering af overenskomstforliget, hvor nogle elementer så absolut er positive, mens andre elementer så absolut er negative.

På den røde bundlinie er slutresultatet af repræsentantskabets overvejelser og drøftelser dog blevet, at minussiden vejer tungest.

Et flertal i repræsentantskabet anbefaler derfor et nej ved den igangværende urafstemning.

Desuden blev FOA's kongres rost. Specielt blev fremhævet at denne afdelings usikkerhed, som følge af sammenlægningsbestemmelserne nu ligger bag os. FOA Frederiksbergs endeligt blev nævnt, herunder at vi som afdeling meget vel kan gå hen at blive modtagerafdeling for visse af deres medlemsgrupper.

Selv om beslutningen om Frb. afdelingens ophør er imod vores opfattelse, må vi forberede os til, at få afstukket rammerne til at kunne modtage medlemmer derfra.

Beretningen blev overladt til generalforsamlingens debat.

Debat:

Ole Dandanell, branche 8.

Stillede spørgsmål til rigtigheden af afdelingens generalforsamlingsindkaldelse i FOA-bladet, som indeholder urigtige dateringer

Dennis Replicerede,

at der i forhold til generalforsamlingen, for så vidt angår indkaldelsen, er refereret til ETTEREN, afdelingens eget blad.

Sten ? KSO

Spurgte om pensionsforhold ? Er pensionsopsparing ophørt efter overgang til offentlig ansættelse, fra privat ansættelse efter EU regler.

Dennis:

indkredsede problemet til at dreje sig om Arbejdsmarkedspensioner bredt.

Dennis forklarede at problemet skyldes karenstiden hos den offentlige arbejdsgiver, og det frivillige skift fra privat til offentlig ansættelse.

At der i begge tilfælde er tale om ansættelsesvilkår.

Der kan stilles spørgsmål ved rimeligheden af disse aftaler, men det kunne åbenbart ikke finansieres ved OK-forhandlingerne i 89.

Afd. 1 stiller stadigvæk krav om bortfald af karenperioderne på pensionsområdet.

Henning Pallisgaard, branche 8,

Hvorfor bruges eget hus ikke til generalforsamlingen, det ville være billigere. ?

Dennis replik:

Vi kunne ikke være sikre på at eget hus kunne rumme deltagerne, der er max. plads til ca. 100 personer,

Derfor har vi været nødt til at sikre plads til betydeligt flere end vi er her i dag.

Vi ser frem til, at der kommer mange flere medlemmer til generalforsamlingerne, fremover.

Beretningen blev sat under afstemningen:

Beretningen blev enstemmigt vedtaget.

Pkt. 3. Årsregnskabet.

Kasserer Kjeld Klysner Nielsen. ligger desværre syg, herfor fremlægges regnskabet af **Ole Jensen**.

Ole kommenterede- og uddybede regnskabet, deltagerne blev vejledt gennem regnskabs sider. Regnskabet er godkendt, uden bemærkninger af den statsautoriserede revisor, og bilagene er godkendt af de valgte bilagskontrollanter blev det oplyst.

Der blev herefter fremlagt et regnskab, som lovet på den forrige generalforsamling, for køb, ombygningen og istandsættelsen af huset. For anskaffelser dvs. inventar m.v. er der egen opgørelse.

Efter denne gennemgang blev regnskabet overladt til debat:

Sten, ? KSO,
spurgte til opvarmningsformen i huset.

Ole Jensen
oplyste at der er tale om fjernvarme som vi får leveret fra “moderejendommen”, Dansk Blindesamfunds ejendom.

Der var ikke flere spørgsmål og regnskabet blev sat til afstemning.

80 stemte for.
4 undlod at stemme.
Der var ingen stemmer imod, årsregnskabet var hermed godkendt.

Pkt. 4. Hvor bevæger FOA 1 sig hen i fremtiden ?

Dennis indledte punktet med en gennemgang af oplægget til disposition for debatten:

“Hvor bevæger FOA 1 sig hen i fremtiden?”

**Debatoplæg til
ordinær generalforsamling
15. april 1997**

Sammenlægningens fundament står fast

Når repræsentantskabet har valgt at sætte emnet "*Hvor bevæger FOA 1 sig hen i fremtiden?*" til debat på denne generalforsamling kun ét år efter, at afdelingen blev dannet, skyldes det ikke, at repræsentantskabet nu lægger op til afgørende ændringer i de principper for sammenlægningen, som de otte tidligere afdelingers medlemmer tog stilling til på afdelingernes generalforsamlinger i foråret 1995.

Debatten må derfor ikke opfattes som om, at repræsentantskabet har sagt:

⇒ "*Nu er sammenlægningen en realitet - nu er I alle inde i folden -, så nu laver vi hele afdelingskonstruktionen om*".

Tværtimod.

Når den videre udvikling i og af afdelingen sættes til debat allerede nu, så skyldes det derimod, at behovet for, at afdeling og brancher samlet tænker over fremtiden på både kortere og lidt længere sigt, er blevet aktuelt som følge af *dels* udviklingen omkring os og *dels* i brancherne.

Og disse udviklingstendenser handler *dels* om den decentralisering af hele forhandlingssystemet, som nu for alvor banker på døren, og *dels* om de branchesammenlægninger, som måske tegner sig i horisonten.

Således har **Branche KSO** og **Branche 8** igangsat en medlemsdebat om, hvorvidt de to brancher skal sammenlægge sig.

Samtidig overvejer **Branche Belysnings- og Vandværksfunktionærernes Fagforening** at søge optagelse som arbejdspladsklub i KSO.

Brancherne udgør - som nævnt så mange gange ved afdelingens oprettelse - ryggraden i FOA 1.

Alene af den grund er ændringer i branchernes antal eller medlemsmæssige sammensætning gennem sammenlægninger eller nedlæggelser i sig selv en væsentlig udvikling i den samlede afdeling.

Og derfor bør vi som samlet afdeling også forholde os til, hvor mange brancher og hvordan medlemssammensætningen i brancherne bør være på længere sigt.

Hvis vi undlader at foretage denne sammenkædning af branchernes udvikling med den samlede afdelings udvikling, så risikerer vi at træffe forkerte beslutninger eller i det mindste uhensigtsmæssige beslutninger om afdelingens fremtidige opbygning og arbejdsformer

-----

Repræsentantskabet vil med dette oplæg alene lægge op til en debat, som ikke skal afsluttes med konklusioner eller beslutninger på denne generalforsamling.

Sigtet er i stedet at give startskuddet til en bredere medlemsdebat om, hvilken vej repræsentantskabet skal betræde, når det handler om videreudvikling af FOA 1 som faglig organisation.

Størst mulig selvbestemmelsesret til den enkelte faggruppe/branche

Et meget vigtigt element i drøftelserne om oprettelse af FOA 1 var ønsket om at placere beslutningsretten så tæt på medlemmerne som muligt.

Ved sammenlægningen gav det sig udtryk ved, at de tidligere afdelinger bevarede suveræniteten over sagsbehandling for egne medlemmer og suveræniteten over egen økonomi.

Præcist denne udformning af afdelingens struktur og opbygning er vel næppe eviggyldig.

Derimod bør princippet om størst mulig selvbestemmelsesret til den enkelte faggruppe/branche være en overordnet overskrift også for fremtidige debatter om, hvordan FOA 1 skal være skruet sammen.

Netop denne opbygning adskiller os fra andre FOA-afdelinger. Og denne forskel skal vi ikke være flove over og bortforklare med, at "det var det muliges kunst", når otte forskellige fagforeninger skulle nå til enighed om en sammenlægning.

Tværtimod bør vi være stolte over denne målsætning, som jo grundlæggende handler om, at styrken i en faglig organisation afhænger af medlemmernes og de valgte repræsentanters aktive engagement i udformningen af organisationens fagpolitiske holdninger og målsætninger.

Professionalisering og medlemsaktivitet

De faglige organisationer oplever en stadig stigende opgavemængde samtidig med, at opgaverne bliver stadig mere komplekse.

Der er langt fra tidligere tiders forhandling med et lønkontor om forkert lønudbetaling til dagens aktive med- og modspil til omstillingsprojekter for en hel arbejdsplads eller en hel kommunal forvaltning.

Kravene til indsigt og kvalitet i sagsbehandlingen vokser i hastigt tempo i disse år og vil vokse endnu hurtigere i de kommende år.

Det stiller store krav til de valgte om løbende opkvalificering og uddannelse.

Og det rejser spørgsmålet til FOA 1:

⇒ *"Kan vi på tværs af branchesuveræniteten stille krav til valgte om at uddanne sig?"*

Samtidig rejser kravet om professionalisering og vel også kravet om effektivisering spørgsmålet til FOA 1:

⇒ *"Har vi på længere sigt den rigtige fordeling mellem valgte og ansatte, når afdelingen kan mønstre hele 16 valgte og kun 4 HK-ansatte (excl. Branche 1-6-70 samt lokalenhed og kontingentenhed) på de samlede lønningslister i huset?"*

Balancen i en debat om professionalisering handler naturligvis om professionelle contra medlemsaktivitet.

Men debatten handler naturligvis også om ressourcer og effektivitet:

⇒ *“Regner vi fortsat med at kunne finde kvalificerede kandidater til de valgte poster afdeling og brancher, som i dag fordrer blæksprutter, der forhandler på rådhuset, pakker kuverter, superviserer tillidsrepræsentanter, kopierer tillidsmandsudsendelser, udarbejder forhandlingsoplæg, bestiller smørrebrød til møder, udtænker forslag til faglige strategier, arkiverer sager osv. osv. osv.?”*

Og hvis vi gør -

⇒ *“er det så den mest hensigtsmæssige anvendelse af de ressourcer, som jo i den sidste ende stammer fra medlemmernes kontingentindbetaling?”*

Økonomi og stordrift

Ved sammenlægningen blev det åbent lagt frem, at FOA 1 i forhold til andre FOA-afdelinger har en relativ dyr struktur.

Årsagen skal til dels findes i forholdet mellem antallet af valgte og antallet af professionelle.

Men først og fremmest er det naturligvis selve strukturen, der er omkostningskrævende - altså det forhold, at en række opgaver varetages samtidig op til ni forskellige steder indenfor afdelingens rammer.

derfor bør vi til stadighed rette opmærksomheden mod alle aktiviteter, der kunne samles ét sted med stordriftsfordele til følge - vel at mærke, hvis det kan gøres uden kvalitetstab set med medlemsøjne.

her bør en debat om udviklingsveje for FOA 1 virkelig være åben og fordomsfri. Det handler jo ganske enkelt om at forvalte medlemmernes penge bedst muligt.

Der er vel - når alt kommer til alt - ingen aktiviteter, der ikke kan udføres *enten* i brancherne *eller* i afdelingen alt afhængig af de holdninger, som man lægger ind i debatten.

Derfor bør vi i en fremtidsdebat inddrage alle aktiviteter i overvejelserne om *hvem*, der mest hensigtsmæssigt kan og skal udføre *hvad*.

Men en debat om placeringen af de enkelte aktivitetsområder kan naturligvis ikke føres isoleret fra en debat om økonomi.

Og her bliver debatten formentlig lidt mere kompliceret:

⇒ *“Hvis pengene skal følge opgaverne, er vi så overhovedet parat til at diskutere flytning af opgaver mellem afdeling og brancher?”*

Det aktivitetsområde, som først springer i øjnene, er naturligvis *pengeforvaltningen* - kassereropgaven, der i dag foretages både i afdelingen og i hver af de otte brancher.

Med placeringen af kontingentopkrævningen i den fælles kontingentenhed er den direkte medlemsbetjening faldet ud af såvel afdelingens som branchernes kassererfunktioner:

⇒ *“Kunne det være anledning til at overveje, om det fortsat er hensigtsmæssigt og dermed rationelt at håndtere penge ni forskellige steder i afdelingen?”*

Medlemmernes forventninger og krav

Hvilke forventninger og krav har medlemmerne til de faglige organisationer?

Erfaringerne fra det virkelige liv, fra LO's store medlemsundersøgelse fra 1992 og fra FOA's debatkampagne "Hvad rager det os!" i 1995-96, har tydeligt vist, at forventninger og krav i dag er af en helt anden karakter end for 20 år siden.

Denne udvikling kan eller burde ingen faglig organisation kunne sidde overhørig.

For FOA 1 rejser der sig yderligere et helt specielt spørgsmål om forventninger og krav:

⇒ "Kan afdelingens medlemmer med rette forvente og kræve en ensartet sagsbehandling både i forhold til kvalitet og tempo, uanset hvilken branche medlemmet er tilknyttet?"

I givet fald rejser det spørgsmålet om branchernes suverænitæt og egne valg i forhold til mulighederne for at sikre ensartet kvalitet m.m.

Hvad sker der i vores omverden?

Særligt to generelle udviklingstendenser stiller nye krav til de faglige organisationer:

Ændringer af *forhandlingsystemet* og ændringer i vores opfattelse som mennesker af begreber som *kollektive løsninger* og *solidaritet*.

Decentralisering af forhandlingsystemet

Gennem de senere år har vi i forhold til de overordnede forhandlinger oplevet det, der er blevet betegnet som en *centraliseret decentralisering*.

Bag dette udtryk gennem der sig en udvikling, hvor overenskomstforhandlingerne for de kommunalt og amtskommunalt ansatte *på den ene side* er blevet stadig mere centraliseret, således at alle generelle spørgsmål for samtlige tjenestemænd og overenskomstansatte i kommuner og amter forhandles ved ét samlet forhandlingsbord, og *på den anden side* i stigende grad resulterer i rammeaftaler, som skal udfyldes ved decentrale forhandlinger i den enkelte kommune eller amt eller på den enkelte arbejdsplads.

For de lokale faglige organisationer - og dermed også for FOA 1 - stiller centraliseringen af de generelle forhandlinger stigende krav til indsigt og evne til at fortolke og formidle ny viden.

Decentraliseringen af forhandlinger om udfyldelse af rammeaftaler stiller krav til de lokale organisationer om på samme tid at styrke nettet af arbejdspladsrepræsentanter og ændre organisationernes rolle fra alene at være forhandlere til også at kunne være kvalificerede sparringspartner, konsulenter og rådgivere for lokale repræsentanternes forhandlinger.

Aftalen om nye lønformer i overenskomstforliget pr. 1. april 1997 vil for alvor stille krav til organisationerne om at kunne levere en sådan indsats.

Denne indsats kan kun blive tilstrækkeligt kvalificeret, hvis de faglige organisationer revurderer deres hidtidige arbejdsmetoder og målsætninger i lyset de nye krav.

Derfor vil også FOA 1 i de kommende år blive tvunget til at vurdere, om vi nu lever op til at kunne matche denne udvikling, og til i givet fald at ændre vores opbygning, funktion og prioriteringer, således at vi kan imødekomme kravene til en moderne fagforening i en decentraliseret verden.

Ny balance mellem kollektiv og individ

Al erfaring og alle undersøgelser fra de senere år viser, at der er sket i skred i vores holdninger som lønmodtagere i holdningen til kollektive løsninger og individuelle løsninger.

Vi acceptere ikke længere automatisk kollektive løsninger blot fordi de nu engang er lavet for alle.

I stedet acceptere vi kollektive løsninger, hvis vi hver i sær vurderer, at den konkrete kollektive løsning er nødvendig og i øvrigt ikke lægger snærende bånd på det enkelte individ.

Som faglig organisation må vi naturligvis tage bestik af denne udvikling og indrette den faglige indsats således, at de kollektive løsninger ikke pr. definition altid er den rette fremgangsmåde og således, at vi - når vi laver kollektive løsninger - gør det i respekt for det enkelte individs egne udfoldelsesmuligheder indenfor kollektivets rammer.

Denne balance mellem kollektiv og individ bør vi også indtænke i debatten om udviklingen af FOA 1 i fremtiden.

To udviklingsveje

I repræsentantskabets forberedende drøftelser om udviklingsveje forud for denne generalforsamling trak vi det lidt vel firkantet op som to mulige veje at betrede i fremtiden:

1. **Udvikling af FOA 1 som en indholdsløs “paraply-organisation” spændt ud over de otte - måske seks-syv - selvstændige brancher**
2. **Udvikling af FOA 1 som en “rigtig” afdeling med faggruppe-/branchesuverænit**

Den *første model* - “paraply-organisationen” - indebærer, at brancherne bliver det helt centrale i afdelingen og at brancherne i realiteten mere eller mindre arbejder uafhængigt af hinanden som selvstændige fagforeninger.

Vælger vi at gå denne vej, bør vi overveje, om ikke den nuværende afdelingsstruktur er for dyr i forhold til, hvad den i givet fald fremtidigt skal bruges til.

Eksempelvis bør det overvejes, om FOA 1 i en sådan model i virkeligheden har brug for en daglig ledelse med formand, næstformand kasserer og faglige sekretærer. I realiteten kunne formandskasketten vel gå på skift mellem brancheformændene og det praktiske arbejde med administration af ejendommen m.v. kunne vel i virkeligheden blot købes hos et ejendomsadministrationselskab.

Modsat ville en sådan model nødvendiggøre, at brancherne bliver oprustet til hver for sig at klare de opgaver, som ved oprettelsen af FOA 1 blev overført fra brancherne til afdelingen og de nye opgaver, som følger af decentraliseringen af forhandlingssystemet m.v.

Den *anden model* - den “rigtige” afdeling - indbærer på en række punkter det modsatte:

Skal FOA 1 med tiden nærme sig en “rigtig” afdeling - der fortsat adskiller sig fra andre ved en høj grad af selvbestemmelsesret i faggrupper/brancher - må opgaver og økonomi nødvendigvis gå den anden vej - altså fra brancher til afdeling.

I en sådan model bør kræfterne koncentrereres om at få fastlagt de opgaver, som mest hensigtsmæssigt kan udføres i brancherne og de opgaver, hvor stordriftsfordele eller kvalitetskrav taler for en samlet udførelse i afdelingen.

Særligt kvalitets- og informationsspørgsmål nødvendiggør i denne model, at vi i fællesskab får afklaret, hvor store forskelle i sagsbehandling eller informationsniveau, der er acceptable indenfor afdelingens rammer for medlemmer af forskellige brancher.

Der er ingen facitliste for, hvilken udviklingsmodel, der er den rigtige. Derfor bør diskussionerne i høj grad handle om de holdninger, som vi hver for sig lægger ind i begrebet en *aktiv moderne fagforening*.

Lidt forenklet udtrykt bør vores diskussioner starte med, **hvad det er, vi vil kunne** som fagforening og derefter så handle om, hvorvidt vores opbygning og arbejdsmetoder så **fremmer** eller **hæmmer** vores målsætninger.

Hvem bestemmer retning og tempo?

Den “pakke-løsning”, som sammenlægningen af de tidligere otte afdelinger, udgør, skal naturligvis ikke ændres, med mindre vi er enige om eventuelle ændringer. “Det blå hæfte” er med andre ord fortsat gældende.

Til gengæld kan vi indenfor “pakke-løsningens” rammer selvfølgelig diskutere, om vi nu efter et års drift som fælles afdeling nu også lever op til formålet med sammenlægningen.

Og her er det uhyre vigtigt, at vi holder fast i, at en væsentlig målsætning for sammenlægningen var, at vi sammen skulle kunne mere og bedre, end vi kunne hver for sig som selvstændige afdelinger.

Repræsentantskabet tog for alvor hul på debatten om udviklingsveje på et “Udviklingsseminar” i februar måned, hvortil vi havde hyret forbundets konsulentfirma “OPUS” som tilrettelæggere og proceskonsulenter.

Formålet med seminaret var at få de enkelte repræsentantskabsmedlemmers egne visioner for FOA 1’s udvikling op på bordpladen og dermed få tegnet et billede af, om vi i repræsentantskabet har et væld af forskellige billeder af fremtiden, eller om der er sammenfald i vores forventninger og krav til afdelingens formåen og videre udvikling.

Repræsentantskabet har dermed ikke lagt sig fast på nogen bestemt model for udviklingen af afdelingen, men blot lagt sig fast på, at tiden nu er moden til at skabe debat om fremtidens FOA 1.

Hermed er startskuddet så givet til en fremadrettet debat om FOA 1.

En debat, som ikke skal standse på denne generalforsamling, men som tværtimod gerne skal løbe videre i brancherne blandt medlemmer og valgte repræsentanter.

Med disse forklaringer af tankerne bag overskrifterne blev der lagt op til en diskussion, som ikke skal munde ud i beslutninger, men alene bruges som strømpile og idegrundlag for den videre debat, som skal være åben og fordomsfri.

Debat:

Sten Giversen, KSO

Hvad har man gjort sig af tanker med den sociale søjle- hvad med vores forhandlingsfrihed ?

HC Bang, br. 4, Hvad gør man med vores ringe repræsentation i forbundssektorerne, vi er underrepræsenterede på landsplan.?

Dennis replik:

EU spørgsmålene, har du ret i indvirker på fagforeningernes arbejde.

M.h.t. den sociale dimension, går debatten på om den danske model bygger på kollektive aftaler, hvorimod der i andre lande i stor udstrækning lovgives.

Der hersker meget forskellige forhold, der er en meget stor forskel på organisationsprocenten landende imellem.

Hvad der er det rigtige hvis man skal se på lønmodtagernes forhold i EU, er det svært at spå om. FOA's holdning er ikke klar, ligeledes gør det sig gældende i afd. 1, vi har ikke nogen afklaret holdning hertil.

Til HC Bang, FOA's love åbner ikke mulighed for at tilgodese den skævdeling, vores repræsentation af forbundets medlemsskare i TS-sektoren udgør, vi har ca. en 3. del af sektorens medlemmer, det samme gør sig gældende når vi taler om faggruppen for portører på landsplan.

Vi kan ikke som afd. 1 gøre ret meget ved lovbestemmelserne, alene forsøge at forberede os til de respektive valg i de enkelte foræer.

HC Bang:

Udemærket forklaring, men kan vi ikke gøre noget for at få større indflydelse, evt i HB-arbejdet?

Sten KSO:

Har FOA afsat penge til lobby-arbejdet i EU?

Dennis replik:

Til HC, kan vi gøre noget for at få større indflydelse ?

Man er nødt til at se på, at indflydelsen i HB, ligeledes er blevet begrænset.

Til Sten, der er tale om at de offentligt ansattes organisationer har forsøgt at lave et fælles initiativ, uden held, men der arbejdes stadig videre på forskellige modeller, det debatteres.

Sten KSO, kom med en opfordring til at man laver sin egen lobbyvirksomhed.

Dennis forsøgte at lokke flere indlæg frem, samtidigt blev det sagt at vi ikke tager det udtalte til indtægt for, at der stoppes med "fremtidsdiskussionen". Forsamlingen blev taget til indtægt for, at der stadig arbejdes videre med "Hvor bevæger FOA 1 sig hen i fremtiden"

Dirigenterne fik generalforsamlingens tilslutning hertil.

Herefter blev generalforsamlingen suspenderet i 30 min. således at der kunne afholdes sektorgeneralforsamlinger.

Generalforsamlingen blev genoptaget igen kl. 21.00.

Pkt. 5 Fremtidige aktiviteter.

Allan From-Hansen fremlagde repræsentantskabets forslag til handlingsplan for 1997 -98.

Debat:

Karin Sixhøj, br, 9

Vedr. vil ikke bindes op på at bladet er en realitet, i fald der stemmes for handlingsplanen.

Dette blev bekræftet af AFH.

Handlingsplanen blev sat til afstemning, idet der ikke var yderligere debat.

Den blev vedtaget med en stemme imod.

Pkt. 7, forslag til ændring af lovene.

Dennis orienterede om indholdet, idet der blev gjort rede for, at der alene er tale om kosmetiske ændringer og mangler i forhold til lovene, altså ingen betydningsfulde ændringer i forhold til sammenlægningsgrundlagets bestemmelser. De enkelte ændringer blev gennemgået.

Generalforsamlingen valgte at behandle komplekset samlet.

Ændringerne blev behandlet som en del, idet forslaget fra seniorerne om sæde i repræsentantskabet, blev behandlet efterfølgende, det blev dog tilkendegivet at seniorerne trak deres eget forslag til fordel for repræsentantskabets ændringsforslag.

Ændringerne blev vedtaget med een stemme imod.

Pkt. 8.

A. Udgivelse af medlemsblad.

Dennis fremlagde forslaget og argumenterede med den gennemførte debat, og refererede fra sidste års generalforsamlings debat om emnet. Der er tilknyttet et kontingentkrav på 5 kr. pr. md. for 100 % kontingenter.

Debat:

John Glæsner br. 4.

Refererede til den kontingentstigning der har været siden sammenlægningen med HAF, fandt af den grund at der havde været kontingentstigninger nok, og at man kunne benytte sig mere af forbundsbladet, anbefalede at man stemmer nej, alene på grund af kontingentets størrelse.

Replik fra Dennis,

kort fortalt, kontingentet til afd. 1, er ikke steget.

Karin Sixhøi, br. 9,

vi er godt tilfredse med eget medlemsblad, samt forbundets, tror ikke behovet er større.

Bjarne Biel, br. KSO

en afdeling af vores størrelse har behov for et eget blad !!

Allan Olsen, br. 9,

Som formand for en branche der har eget blad, og som medlem af en daglig ledelse, bør man se på de forpligtigelser vi har i forhold til medlemmerne, også selv om det koster penge, vi er forpligtiget til at have et blad, stem ja.

Sten, KSO

kan ikke forstå at det ikke kan gøres indenfor kontingentet som det er d.d.

HC Bang br. 4.

Evt brancheblade bør ikke nødvendigvis fortsættes, vi skal have et afdelings blad.

Daglejelederne, Bente,

vi skal have det blad.

KSO Bjarne

det er så vedkommende og vigtigt, vi skal have det blad.

Branche 6, Sven,

vi efterlyser i den gruppe jeg kommer fra, information så vi skal have eget blad, gerne med plads til at der kan komme stof fra de enkelte brancher..

Der blev begæret afstemning.

Der kom yderligere et forslag om at man laver et blad i afd. 1.

Vi bør samle kræfterne i et fælles blad, der må kunne blive plads til at brancherne kan skrive deri.

John, Glæsner br. 4.

Det sidste blad var ikke godt nok til at det fik folk op af stolen, der gives information nok, derfor anbefales et nej.

Afstemning:

Der blev afgivet 3 blanke, 13 imod og 52 stemmer for.

Forslaget blev hermed vedtaget

Pkt. 8 B.

Forslag om medlemsskab af LO-storkøbenhavn, to forslag behandles under et, idet der lå et forslag fra repræsentantskabet om at der, hvis et af forslagene vedtages, skal vedtages den fornødne økonomi, i form af en kontingentstigning.

Claus Windfeldt argumenterede for forslaget om medlemsskab af LO Storkøbenhavn, sagde bl.a. at vi ikke måtte glemme det tværfaglige samarbejde, samt det forhold ,at vi sætter os udenfor arbejdet med at præge politikerne i omegnskommunerne.

Vi må, selv om det koster, sige ja til forslaget, vi har ikke råd til at sætte os uden for indflydelse.

Hjemmehjælpsleder:

Vi har med medlemsskab af LO- Storkøbenhavn, indflydelse i de borgerlige kommuner, en indflydelse vi ellers ikke ville have.

I må simpelthen gå med til et medlemsskab.

Replik fra Dennis K.

Fra repræsentantskabets tidligere behandling, bl.a. fra sammenlægningen, måtte det, af både holdningsmæssige og økonomiske grunde stå over.

Der har ikke været enighed i repræsentantskabet, hvorfor en afstemning i repræsentantskabet, mundede ud i en afstemning der var negativ for indmeldelse i LO-Storkøbenhavn.

Afstemning:

een undlod at stemme, 15 for, 46 mod, forslaget blev forkastet.

Pkt. 9, valg

Arbejdsmiljøsekretær, Kim Borch Jensen, der var ikke indkommet andre forslag, og Kim var villig til genvalg.

Dirigenterne konstaterede at Kim var valgt for en 4 årig periode.

Pkt. 10. Afslutning.

Dennis K. sluttede generalforsamlingen af med at minde folk om, at der er to opgaver der står som følge af generalforsamlingen, nemlig afdelingens udvikling, som nu skal debatteres. og handlingsplanen som med vedtagelsen har pålagt os alle en stor opgave, en opgave som bør betragtes som et arbejdsblad vi skal stå til regnskab for, overfor hinanden igen om et år.

Der lød en tak til dirigenterne for en god generalforsamlingsafvikling.

Referent Allan From-Hansen

Dirigent:

Vagn Nielsen

Gert Knudsen